

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Quis qualisuè fuerit S. Ephræm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

& gallina plumam capiunt, & numquam illis pluma deficiunt. Hoc ego testor, propterea quod vidi, & interfui, plumamq; mecum fero.

CAPVT XXXVIII.

Ephraemo iuueni, Diacono, item Ioanni Eremita, alijsq; iussè utiliterq; immissa carceris calamitas, ob aliam tamen causam, quàm qua eos capiendi occasio fuit.

Historiam quam narraturus sum, ex parte Surius è Simone Metaphraste, ad longum autem is qui opera S. Ephraem edidit, eamq; ijs adiunxit, imò ipse S. Ephraem, itemq; indidem Matthæus Raderus noster paulò Latiniùs descripsit, retulitq; & Io. Nieff. Est autem historia de sancto Ephraem, quem Deus miraculis, Ecclesia nomine *Sancti* illustravit, & teste S. Hieronymo, Diaconum Edessenum, Anno Christi 365. sub Valente Principe mortuum, tanti fecit, vt eius opera, quæ sanè plurima scripsit, in Ecclesijs, post lectionem Scripturarum, publicè legi solerent, quemadmodum supra notauimus. Hic Ephraem Syrus ortus Christianis parentibus, ab infantia ad virtutem educatus fuit, assuetusq; malorum æqualium falsa contubernia vitare. Torum illius studium erat, meditatio diuinarum litterarum, quæ illi inter summas delicias habebatur; nec ei quidquam dulcius fuit, quàm sacra verba ruminare. Mirus in eo laboris amor; sollicita orij fuga; ieiunij, vigiliarum, humicubationum acris cura: benignitas, lenitas, humilitas, abiectio opum, paupertatis cultus, fides, spes, charitas vbique ardentissima. Lachrymæ illi perpetuò fluebant ex oculis, adeò, vt perennis fontis scaturigo citius defecisset. Vnà cum lachrymis emittebantur etiam gemitus, ostendentes intus ardentem ignem conpunctionis. Vt se ab hominibus mundanis *elongaret fugiens*, in solitudine habitauit, mutatis tamen subinde alijs atque alijs locis, vt vbique virtutem seminaret. Impulsus est aliquando diuino spiritu, vt in patriam suam Edessam proficisceretur, tum ad sacras reliquias, tum ad loca sancta visitanda, tum vt in aliquem eruditum virum incideret, quem admodum orauit Deum, à quo aliquid disceret, quod ad animæ suæ instructionem pertineret. Ingressus ciuitatis portam totus in eo erat,

I.
Surius 1. Febr.
Matth. Rad.
2. p. Virid. die
1. Febr.
Ioan. Nieff.
in Alphabe-
tho Christi,
Littera N.
S. Hieronym.
lib. de script.
Ecclef.

II.
Psal. 54. 8.

eo erat, ut, quid cum tali viro sanctis moribus aptissimum colloqui vellet, cogitaret. Sic cogitabundo statim prostituti pudoris mulier occurrit, in quam Ephraem, cum sic præter spem incidisset, constitit, defixis eam intuens oculis, & quasi emotæ mentis tristisq̄, quod non, ut precatus fuerat, sed contrarium potius evenisset. Formina, cum sic ab eo se vidisset curiosè obseruari, noluit superari curiositate, quare in eum vicissimè oculos amatorie coniecit, petulantiam ipso vultu professa. Diu sic fixi steterè, atque se inuicem aspexè, diuersis tamen de causis. Nam illa corpus, Ephraem animam cupiebat lucrari. Quare ut eam in ruborem daret, atq; ad verecundiam, quæ mulieres maximè decet deduceret: *Quid verò, inquit, non erubescis, mulier, tam fixis oculis me intuens? Quid expectes? linguam, tamquam sicam, mulier habet in promptu.* Extemplo igitur ait: *Conuenit mihi te sic aspicere, ex te enim sumptus sum, & tuo latere. Te verò, non nos, sed terram potius oportet aspicere, ex qua ipse sumptus es.* Hæc cum Ephraem, præter omnem expectationem, audisset, mulieri confessus est, magnas se habere gratias, propter eam, quam ab ipsa acceperat, sermonis utilitatem. Deoq̄ etiam gratias egit, qui per ea, quæ præter spem accidunt, sæpe potest facere, quæ ipsam spem superant.

II.

Hoc in vita illius non exprimitur, sed in operibus ipsi Ephraem ab ipso met narratur tom. 2. p. 162. tom. 3 p. 599.

Videtur Dei erga Ephraem curam? videtur, qualis Ephraem ipse fuerit? Audite nunc quæ Deus huic viro permiserit contingere; immò quæ immiserit adhuc inueni, & audite ipsum apud suprâ citatos scriptores, his ferè verbis ea enarrantem. A parentibus in suburbium missus aliquando, in medio nemore, à nocte oppressus sum. Opiliones, qui gregem in silua pascabant, occurstantes quærunt, quò sub imminentem iam noctem tendam? Missu parentum, inquam, ad suburbium illud propero. Diuertè, inquam, ad nos; occiduum iam solem vides, prima luce reliquum viæ decurres. Victus humanitate, pastorum mapalibus successi. Sed, intempesta nocte, ouilib. insidiata feræ gregem inuasere, tota silua distulere. Postera die magistri pecoris caulas inanes conspicati, me furibus ducem rati, nequidquam Diuum hominumq; fidem implorantem prætori vinctum sistunt, qui custodiae mandatum, duobus reis adiunxit, quorum vterq; exors criminis, cuius affinis putabatur; occulta tamen vindicta Numinis utramq;